

ת"ד 7198/03/17 - מדינת ישראל נגד דור מזגאוקר

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 7198-03-17 מדינת ישראל נ' מזגאוקר

לפני כבוד השופט דן סעדון
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד לירז נבו
נגד
הנאשם דור מזגאוקר
ע"י ב"כ עו"ד גולדנברג

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של נהיגה בקלות ראש הגורמת חבלות ונהיגה כשברמזור אדום. על פי קביעות הכרעת הדין נהג הנאשם ביום 28.1.16 רכב פרטי בדרך בגין בת"א ממערב למזרח והתקרב לצומת עם רחוב בעלי מלאכה. הצומת היה מרומזר ומערכת הרמזורים פעלה באופן תקין. אותה עת נהג רכב מעורב ברחוב בעלי מלאכה בכיוון (כללי) מצפון לדרום (שמאל לימין כיוון נסיעת הנאשם) וכנס לצומת בחסות אור ירוק בכיוון נסיעתו. הנאשם נכנס לצומת בניגוד לאור אדום שדלק ברמזור בכיוון נסיעתו ופגע ברכב המעורב. בעקבות זאת נחבל נהג הרכב המעורב. נטען כי הנוסע שישב לצד הנאשם נחבל חבלת ראש. כלי הרכב ניזוקו

טיעוני הצדדים לעונש

2. התביעה עותרת למצות עם הנאשם את הדין ולהשית עליו עונש פסילת רישיון שלא יפחת מ-8 חודשים, פסילה על תנאי וקנס. הנאשם נוהג משנת 2013 ולחובתו 5 הרשעות קודמות לרבות שתי הרשעות בעבירה של נהיגה בהשפעת משקאות משכרים.

3. ההגנה עמדה בעיקר על נסיבותיו האישיות של הנאשם, יליד 96 המתגורר עם הוריו. הנאשם, נטען, הגיע למסקנה כי הוא זקוק לטיפול והוא נמצא בטיפול קרימינולוגי קלינית מיום 14.2.18. הנאשם ללא עבר פלילי. לאור האמור עותרת ההגנה לגזור את עונשו של הנאשם תוך התחשבות בנסיבות שתוארו לעיל ולכך שהנאשם החל בדרך חדשה.

דין והכרעה

4. תחילה אקבע את מתחם העונש לאירוע בהתבסס על מידת רשלנותו של הנאשם ועל תוצאות התאונה. לאחר מכן אדון בשאלת העונש שראוי להשית בגדר המתחם.

5. הנאשם הורשע בכניסה לצומת בניגוד לאור אדום שדלק ברמזור בכיוון נסיעתו וגרימת תאונת דרכים. לא הובאה לפני ראיה כי כניסתו של הנאשם לצומת הייתה במודע. עם זאת, גם אם כניסת הנאשם לצומת הייתה בהיסח הדעת עדיין מדובר ברשלנות ברף גבוה שכן נהג הקרב לצומת מרומזר **חייב** לתת דעתו לרמזור הדולק בכיוון נסיעתו. אשר לתוצאותיה של התאונה. התוצאות מבחינתו של נהג הרכב המעורב לא היו קשות במיוחד. מכתב האישום עולה כי הנוסע שלצד הנאשם נחבל חבלת ראש. עם זאת ביחס לנוסע זה צוין רק כי קיים "**חשד**" ל"דמם תת עכבישי". חשד זה לא אומת מבחינה רפואית או לפחות לא הוכח לי כי אומת. על כן לא ניתן לקבוע לצורך גזר הדין כי לנוסע אכן נגרם דמם תת עכבישי בעקבות התאונה.

6. טרם שאפרט את מדיניות הענישה אציין על לפי סעיף 38 (3) לפקודת התעבורה עונש הפסילה במקרים של תאונת דרכים בה נגרמו חבלות של ממש לא יפחת מ- 3 חודשים. מדיניות הענישה במקרים דומים נעה, כפי שאראה בין 5-7 חודשי פסילת רישיון:

· בעפ"ת 10348-03-14 (**לוגסי**) הוטל עונש של 5 חודשי פסילה, פסילה על תנאי וקנס למי שסטתה עם רכבה וגרמה לתאונה בה נחבלה היא עצמה חבלות של ממש (חבלת ראש עם אמנזיה).

· בעפ"ת 4087-09-16 (**הררי**) הוטל עונש פסילה בת 7 חודשים בניכוי פסילה מנהלית לנהג מונית שפגע בהולכת רגל וגרם לה חבלות של ממש (שברים בבסיס הגולגולת ודימום תת עכבישי). עונש זה הוסבר על רקע עבר תקין של המערער ורשלנות תורמת של הולכת הרגל. חשוב לשוב ולהדגיש כי בענייננו קיים רק **חשד** לדמם תת עכבישי ומכאן שלא ניתן לערוך אנאלוגיה מלאה בין מקרה זה לענייננו.

7. לאור האמור אני סבור כי מתחם העונש ההולם לאירוע נע בין 3-7 חודשי פסילת רישיון נהיגה, פסילה על תנאי וקנס.

7. איני זוקף לחובת הנאשם את העובדה שבחר להילחם על חפותו. עם זאת, ברור כי הנאשם אינו זכאי ליהנות "מהנחת הודיה" השמורה למי שהודה והיכה על חטא. במכתבה של קרימינולוגית קלינית שטיפלה בנאשם נאמר כי הנאשם "**מודה בביצוע המעשים, מביע צער עמוק, מבין את הפסול בהתנהגותו, חש בושה אם כלפי הקורבן ואם כלפי בני משפחתו, כועס על עצמו ועל הבחירות שעשה אותו ערב**". יש לברך על כך שהנאשם חש אשמה

ובושה המלמדים על הפנמה ולו חלקית של מעשיו. עם זאת, הפנמת חומרת המעשה מהווה נדבך ראשון הנאשם היא רק תחילתה של דרך שיקומית. היא אינה מעידה כשלעצמה על כך שהנאשם "השתקם" או אף כי קיים "סיכוי של ממש" שישתקם. בנסיבות אלה קיים ספק בליבי בנוגע למידת הנכונות של ההצהרה לפיה הנאשם יצא "לדרך חדשה". זאת ועוד, אין לשכוח כי **לאחר האירוע דנן**, עבר הנאשם בשתי הזדמנויות שונות (ביום 15.10.16 וביום 26.1.18) עבירות חמורות של נהיגה בהשפעת משקאות משכרים. גם נתונים אלה אינם נזקפים לזכותו. לפיכך ולאור מכלול השקולים דלעיל מצאתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 5 חודשי פסילת רישיון נהיגה שיצטברו לכל פסילה אחרת אותה מרצה הנאשם. באחריות הנאשם להפקיד במזכירות בימ"ש לתעבורה בת"א אישור על הפקדת רישיון הנהיגה שלו בתיק אחר בו הוא פסול, לטענתו, כיום.

ב. קנס בסך 2500 ₪ לתשלום ב- 4 תשלומים שווים ורצופים החל מ-5.11.18 ובכל 5 לחודש לאחר מכן. באחריות הנאשם לסור למזכירות בימ"ש לתעבורה לקבל שוברים לתשלום הקנס.

ג. פסילה מותנית בת 4 חודשים למשך 3 שנים.

ניתן היום, 5 ספטמבר 06 ספטמבר 2018, במעמד הצדדים.